

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica sexta post Trinita. Textus eua[n]ge. Mat. cap. v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dñica. VI. post Trinita.

minum migraturos.

Dozalt sic dr Amb. Dic z tu. Ext a me dñe: qz pctoz sū. vr rñdeat tibi ds. Noli timere. Indulgēt dño pctm fate re. Vides q bon' dñs q tm tribuit hoib' bus vr viuificādi habeat p'atem. Hec ille. Defñ facta cōfessione debem' dñm seq' toto corde oib' (aio saltē) d'cellet.

Dñica sexta post Trinita.
Textus euāg. Mat. cap. v.

Nisi abūdauerit iusticia vestra plusqz scribarz z phariseoz: nō intrabitis in regnū celoz. Audist' qz dictū est antiq's: Nō occides. Qui autē occiderit reus erit iudicio. Ego autē dico vobis: ois q irascit fratri suo: reus erit iudicio. Qui autē dixerit fratri suo racha: reus erit cōcilio. Qui autē dixerit fatue: reus erit gehēne ignis. Si g' offers munus tuū ad altare: z ibi recordat' fueris: qz frat' tu' bz aliqd aduer' suz te: relinq' ibi mun' tuū ante altare: z vade prius recōciliari fratri tuo: Et tunc veniens offeres munus tuū.

Nisi abūdauerit iusticia v'ra zc. Mat. v. In pre senri euā. rāgun' tria pūcta: que sunt: Compario: Probatio: z Donitio.

Quantū ad p'mū p'par' ch'us iusticia eoz q' saluadi sunt/ ad iusticia scribarz z phariseoz di. discip'is suis. (Nisi abūdaue. iusti. v'ra) .i. nisi fuerit mag' z copiosa (plusqz scribarz) .i. legis mosaice doctoz (z phariseoz) .i. quādam religioz qui ap'd iudeos iustissimi videbāt. Erat autē iusticia hoz p'mo in p'sumēdo de se/ z p'denando aliū. v'z de illo q' dicebat Luc. xviii. Zeluno bis in sab. zc. Scōdo erat in ostēratione op'is: et nō in rectitudine intētionis. Tertio in mūdī

cia extiori: nō interiori. Quarto in affl' ctione corp'is p' se iunia: sed nō in obseruatiōe charitat'. Et qnto erat in mūdī m'is: v'z pura in soluēdo decimā de men sa: z nō i magnis. pura abstinēdo a mozte ch'i: que nouerāt heredē vinee fore. Hec oia ex sc'ptura colligunt. Si ig' o discip'li mei (inqt ch'us) talē iusticia habuerit: z nō maiorē (nō inra. in reg. ce loz.) Dic autē sumit regnū celoz. p' eccl'lesia triūphante z non p' militate: in q' st m'lti pharisei z eis forte peiores. Est autē ad intellectu p'dictoz sciēdū q' mag' i'granta reguit in p'plo iudaico. Crede bāt em' p'ca ani z volūtat' nō eē pctā: nisi vbi lex talia spēalt' phiberet: vr fac' de p'cupia auaricie. Sola autē extiora opa i alijs credebāt diuina lege phibere. Vbi dr Aug. z Faustū: q' nō itelligebāt bo' micidii/ nisi p'emptōem corp'is hūant. Sz qz s. Tho. s. ii. q. c. viii. ar. ii. ad p'mū. dr q' p'cupiam adulterinā scribe et pharisei nō credebāt pctm. z tm ista spēctaliē phibent in lege: cū dr. Nō cōcupit' sces vro. zc. Solo. sic p'bar. Alco. de ly. Exod. xx. iudei dicūt vnū p'ceptū esse q' phibet vrozis altene z aliaz rex p'cupia tra. s. q' fm eos nō phibet ibi p'cupiscen tia vrozis p'pter venerē: sed p'pter auaricia. Vn' cōcupia adulteria quā fm s. Tho. nō credebāt pctm: est q' phibet: nō spēctaliter: sed s'c' cū ope p' illō p'ceptuz: Non mechabers. Quidā autē dicūt q' nullam cogitatōez iudei credebāt eē pctm: z ad h' p'bandū iuducūt. qz Joseph' xij. antē quitatū rephendit Polibū historioz q' phū dicentē: q' Antioch' epiphānes mē sere est defunct'. qz rētauit replū q'ddā expoliare Diane. Nā inqt Joseph' : q' nullaten' egt pctm/ sz tm cogitauit: nul lo reatu facti tenet. Hec ille. Nō vr ac p'sibile q' rātus vir q'rus erat ioseph' sa cerdos. s. z doctissim' / i'graret illō p'cep' p'ū leg' in q' ducar' erat. Nō p'cu. rem px. r. Jo nō voluit dicere qn tal' pnceps p' eēt ap'd deū re' p'ne: sz q' nō ē p'sibile eū talē q'lez ds itulit ei meruisse ex solo mortu volūtat'. qz nō legit' ds talia con senuisse iudicia facere. Relinq' g' vr dī ctum est q' sola extiora opa inrelligerēt

H ij

Prohibita ubi cupia vel voluntas non prohibeatur. ut inuit Aug. Et hoc etiam patet ex alto. Nam sic dicitur Thoma in 1. h. cum in lege ve. essent precepta iudicialia/ceremonialia et moralia. i. x. precepta decalogi. prima eorum reliqua in arbitrio principum. scilicet ex hibedo preterea: cum essent vmbriarum abole uit. scilicet hoc confirmavit dicitur. Sicque solue rit vnum ex mandatis illi minus: minus vo cabitur in regno celorum. i. secundum Chrysostomum. non intra bit in illud. Quod ergo dicitur nostra iusticia superabundare non sunt noua precepta addita: nisi quia moralia declarauit ut essent nobis precepta: etiam quod ad inferiores morum quod iudex non cre debatur: nisi ubi lex specialiter prohibuit. Et hoc plane Christus in secunda parte huius euangelii. inuit. ut patet. Nec valet dicere quod se superaddita precepta: quia illa non sunt necessaria ad ingressum regni celorum: cum tamen Christus hoc dicit: nisi abundauerit etc. Sed premissas doctrinas vident esse verba Chrysostomi. ex pro na Christi dicitur. Nam quod super legis manda ta etiam hec mea precepta que apud illos minime existimantur impleuerit: non intrabit in regnum celorum. Hec ille. Ergo Christus super precepta decalogi alia addidit. Ad hoc dico quod addidit alia secundum opinionem scribarum que cre debatur in aliis eorum sola exteriora prohibe rit. non autem addit secundum preterea. Unde dicitur idem Superimplentes. i. complere et perfecte im plerdes mandatorum moysi sunt mandata Christi Vel per dicitur quod dupliciter aliquid moyses prohi bebat. Uno modo sic primum ad foras iudicia le et pietosum. Alio modo secundum preteriam et ad foras dei. Et primo quidem modo sola ex teriora sunt prohibita. Secundo vero ratio exteriora que interiora. Unde dicitur idem. Illa mandata de peccatis non liberant que legem transgressores debebant: sed non inducunt ad regnum. Quibus dicitur possit quod idem dicitur: quia in illis decem chari tas non mandatur nec precipitur.

Moraliter scilicet dicitur est quod vita vera christiana non est sine diuersa a vita et uersatione scribarum ac phariseorum. Et autem debeat et aduersari in omnibus in quibus illa vita non fuerit bona: tamen precipue contra ad tria. Primum est: quod ut colligitur ex textu euangelistarum: vita illorum fuit stultitia que ad deum. quia falso ostendebant se habere bonas orationes: ut patet per dicitur. vj. et hoc quod ad primum: quia falso ostendebant se fa

cere etlynas propter deum. ut ibidem. et hoc ad seipos: quia stultitia se magis suare se iusta. ut etiam ibi elicitur. Ut autem ibidem patet: ostenduntur christiano dicitur esse cum cordis attritione. et hinc cum recta intentione. et iustitia cum cordis et vultus exhilaratione. Secundum: quia illorum vita seu iusticia fuit mercenaria: quia legum mandata propter temporalia sequenda obseruabant. Tercia enim fuerunt ea tunc permittebant. ut colligitur ex scriptura. scilicet. Corporalium diuitiarum copia. largitudo vite naturalis. et pax Sed iusticia christiano expectat diuitias glorie et vitam immortalis: et pacem pacis in presentibus et in futuro. Quartum tamen se hodie pharisei in populo christiano. Tertium: quia eorum iusticia et vita erat nimis seuera per dicitur. v. Audistis quia dicitur est antiquis. Quod secundum oculo. sed iusticia euangelica deus esse pia. Nota quod tunc dicitur dicitur duos officiales seueros se prohibere in discursu de culpa: et iusticia in puniendo. sed deus eisdem dedit duos consiliarios. scilicet. peritiam mihi: que profuluit et diligenter inspicere an quis ignorantia vel infirmitate humana: aut diabolica suggestione peccauerit. et iusticie pacem que ei profulit ne intendat profulsi: sed tamen reconciliator cum deo: et pacificator cum pro: et tranquillitatem in seipso. supra illud Hebr. ix. Ego cogito cogitationes pacis. et pacis. Vita et veritas obitauerit sibi per concordiam. scilicet idem sentiendo. iusticia et per osculare se. scilicet per amorem idem volendo. Quantum ad secundum christi probat quod dixerat: declarando preceptum homicidii dicitur. (Audistis quia dicitur est). i. preceptum (antiquis) prohibere (non occides). Non autem prohibet occisio plantarum aut brutorum sed quod dicitur manchet. quia ut dicitur Aug. xij. de ci. dei. Iustissima ordinatione sic plantis visibilibus brutorum: ita plantis et bruta visibilibus non stris subditur. sed occisio prohibet hominibus: siue sui siue alteri. Nec tamen hoc factum ut idem dicitur: quod auctore dei hoc factum: siue deo hoc personam mandante alicui. ut Abrahama iuste voluit occidere Isaac. siue deo mandante per legem. Saron hoc occidendo seipsum cum inimico: ut idem dicitur: non excusat rationabiliter nisi quia hoc. scilicet iusserat. Sed nunc quod iuste per deus mandare id quod ego iuste facere nego: pura incoerentia inulari. Ad hoc dico quod id quod alicui est malum: non est alteri malum. si

Dnica. VI. post Trinitatis

arborē meā ego licite succidō: n̄ ar̄ p̄ri^o
me^o: q̄ tñ auctoritate mea iuste eā succi-
deret. Et sic ē i. p̄posito. Nā d̄s ē p̄nceps
vniūsi q̄ oēs hoies iuste p̄t ad mortē iu-
dicare: vt d̄t s. Tho. j. ij. q. xliij. ij. q. q.
lxij. z. j. di. xlvij. z. j. q. j. ar. vj. (q̄ ar̄ oc-
ciderit: re^o erit iudicio) Iudiciū ar̄ du^o
p̄licit̄ sumit. Vno mō p̄ snia data s̄z p̄
bara z allegata. Alio mō p̄ p̄cessu q̄ d̄t
era snia iuestigat: q̄ p̄st̄it i accusatiōe/
p̄batiōe/d̄fensiōe/z hmōi. Et sic sumit
h̄: q̄ n̄ ois occidēs p̄lectebat p̄ legē sniaz
s̄z q̄dā absoluebat. (Ego aut̄ dico vob)
tā q̄ d̄s z iudēs. Istō em loq̄ndi mō q̄
null^o ali^o h̄o v^o ē oñdit se: vt d̄t Chry.
l. omel. cē leḡslatoriē (q̄ ois q̄ irascitur
fratri suo re^o erit iudicio). i. d̄scussioē
iuestigatiua snie vande in foro d̄ct.

Querit̄ ar̄: vtrū ois ira sit p̄ctm̄: Vt
d̄ct ei q̄ sic: q̄ d̄t b. Hiero. q̄ q̄dā text^o
h̄nt: q̄ irascit̄ sine cā: s̄z tñ ver^o text^o h̄ n̄
h̄z: vñ vt d̄t ira penit^o rollit̄. Si em iust
bemur orare: vt d̄t p̄t̄m̄icē: c̄tā tene/
mur nō irasci: q̄ ira vtrū iusticiā vel nō
opaf. Q̄d̄t̄ q̄ sic ēt sentit̄ stoici. Nā
sic d̄t Aug. x. de ciuit. dei. Due q̄dē sūt
snie d̄ ani passiōibz. Stoici em n̄ placz
hmōi passiōes cadere i sapientiē. Perit̄
patet̄ p̄o has passiōes in sapientiē cas-
dere d̄ct̄: s̄z moderatas rōnēq̄ subdi-
tas. Hec ille. Ad h̄ aut̄ d̄t s. Tho. ij. ij.
q. clvij. q̄ i passiōibz ē p̄ctm̄ dupl̄. Vno
mō q̄z passio ē mala de se: z sic p̄ctm̄ est
inuidia: sed nō ira: q̄ cū sit appetit^o vñ
dicte p̄t̄ ali q̄n esse licita. s. si appetat̄ ira
vt punit̄ is q̄ meruit: z q̄ntū meruit: et
ab eo q̄ punit̄re d̄ iure p̄t̄: z ad honestū
z bonū snie: puta emedatiōez delinq̄-
r̄is aut̄ alioz. Alio mō q̄z passio ē imo-
derata. Et sic ois passio p̄t̄ eē mala: q̄a
rōnē p̄turbat. Q̄n̄ q̄ vindicta d̄bitre ap-
petit̄: z mot^o ire rōnē regular̄: quā n̄ p̄-
cedit sed seq̄t̄ z sub ea frenat̄: ē ira p̄ ze-
lū q̄ bona est: alias ē ira p̄ viciū q̄ ē ma-
la: vtputa q̄z iustitū appetit̄/aut passio
rōnē p̄cedit/aut talit̄ sequit̄ q̄ fm̄ eam
z nō fm̄ rōnē iudicat̄. Unde d̄t Chry.
Qui sine cā irascit̄ reus erit: q̄ p̄o cū cā
reus n̄ erit. Nā si ira n̄ fuerit nec doctri-
na p̄ficiat̄: nec iudicia st̄t: nec cr̄imia cō-

pefcunt. Et ifra. Partētia irrōnabil̄ vt
cta semiat/negligētā nutrit/z n̄ solum
malos: s̄z ēt bonos iuitat ad malū. Hec
ille. Ad mortuū Hiero. d̄t p̄mo Chry.
q̄ iracūdia q̄ ē cū cā nō ē ira s̄ iudiciū:
q̄z iracūdia p̄rie itelligit̄ cōmorlo pass
tiōis: z intēdit q̄ irascit̄ ē appetere vñd̄
ctā ex passiōe z n̄ ex iudicio rōnis. Se-
cūdo d̄t Aug. li. retrac. q̄ h̄ iuste irascit̄
n̄ fri s̄z p̄ctō irascit̄. Vñ d̄t idē. xliij. d̄ cl
ul. di. Irascit̄ fri vt corrigat: null^o sane
mēt̄ rephēdit. Hmōi ei mor^o d̄ amore
boni z sc̄tā charitate venietes: vicia d̄t
cēda n̄ sit cū rectā rōnē seq̄nt. Hec ille.
Ad id p̄o q̄d̄ d̄ stoicē d̄t̄ r̄ndet s. Tho. j.
ij. q. xliij. q̄ stoici n̄ oēm motū dicebat
passiōez: s̄z imoderatū. vñ cadē ē snia
stoicōz z p̄patericōz op̄nio: vt ibi d̄ct
(q̄ ar̄ d̄serit̄ fri suo racha) subaudi snie
cā. Sic ar̄ d̄t Aug. q̄dā dicunt q̄ racha
d̄t̄ p̄anosus eo q̄ grece rachos pann^o d̄t
s̄z p̄babil^o ē vt ait: q̄ n̄bil fecer: s̄z ē be-
braica infectio f̄cās indignat̄ ani mo-
tū. vt d̄t se a q̄dā hebreo audiuisse. Vel
fm̄ Chry. ē p̄bū p̄ceptus: sic nos fam̄lo
dicim^o: tu z n̄ vos. Nā q̄ syroz vñt̄ lin-
gua p̄ ly tu vtunt̄ ly racha: vt d̄t. Vñ s̄z
sc̄m̄ Hiero. est hebraica d̄ctio: z f̄car
ianē aut vacuū: q̄d̄ nos possum^o sine ce-
rebro vulgata i iuria d̄cere. Ista aut̄ ē
p̄tras. Q̄z tñ ista vacuitas d̄ q̄ Hiero.
d̄t: sumit̄ p̄ vacuitate cerebri tres fami-
liariū: tō aliq̄n racha star p̄ fatuo s̄ ē ex
p̄ssa i iuria: aliq̄n p̄ inope: vt Iudicū. s̄
vbi d̄t: q̄ ad Zeptē p̄gregat̄ s̄t inopes.
In hebreo h̄t rachi: q̄d̄ ē ple hui^o nomis
racha. (reus erit p̄ctio). i. collatiōe iud
d̄ctū q̄ d̄ gñe pene decernit̄ (q̄ ar̄ d̄serit̄
fatue) subaudi fri suo z sine cā s̄z Aug.
(re^o erit gebēne ignis) Est ar̄ sc̄iedū q̄
hēnon ē nomē p̄riū: geos p̄o fra. Inde
dicta ē vallis gehenna q̄st̄ fra hēnon: q̄
dā vallis iuxta hierl̄m olim idolis z de-
monū cultū p̄secrata i q̄ filios suos de-
monibz imolabat̄: z plena erat cadauer
ribz mortuoz. Et ab hac sic d̄t Rab. q̄
dā d̄ctā p̄nt̄r gebēnā in q̄ sunt mortui
sempit̄ni. Est ēt sc̄iedū q̄ p̄d̄ctā tā va-
rie exponit̄: vt auditozibz sp̄a expositio
nū varietas itelligētā q̄dammo neget̄.

Omnis q̄ oib; fm Aug. dicendū ē sic.
 Nā ip̄t̄res q̄d̄ ire ponit se icludēs.
 Un̄ ē cū ira adhuc manet in corde nec
 voce palat. Sc̄do cū ira exp̄mit̄ i voce
 sine tñ p̄mellā. vt dicendo racha: q̄d̄ ē
 fm cū infecto indignat̄. Et si fz alios
 ip̄oret vacillat̄: tñ pr̄ dicit cū iuria et
 sine: vt pr̄z ex dicit̄: z maxie qz lz ex isti
 tute sic fcarer: tñ ex vsu sumebat for̄
 te vt infecto: z sic p̄cordat Aug. cum
 Hiero. Tertio cū exp̄mit̄ et ip̄a vitupa
 tio. Per iudiciū at̄ z p̄ciliū: z gehēnā in
 telligūt tres penaz q̄d̄: qz sc̄do. maior
 ē p̄mo: z t̄t̄o sc̄do. Nā i iudicio adhuc ē
 v̄fensio loc̄: nec certū ē q̄ inia sit v̄ada
 .i. p̄denatiois vt absolutiois. In p̄cilio
 at̄ tā p̄supponit̄: q̄ dānand̄ sit re: fz in
 q̄rit̄ inf̄ iudices de ḡne pene inferende.
 In gehēnā aut̄ tā certa ē dānatio z p̄ca
 dānat̄. Et ex his q̄ Aug. dr̄ pr̄z q̄ iusti
 etā ch̄il p̄hariseoz iusticiā sup̄at: q̄ d̄ in
 teriori motu nullū credebāt puniendū:
 q̄d̄ falsū est fm ch̄il legē: qz q̄ iudicio di
 gnus ē si re iuentat̄ p̄nted̄ ē. De his
 sic dr̄ Chryz. i omel. Vlt̄ h̄ ḡne videt̄
 si p̄ solo p̄bo tantā parimur penā. Pro
 p̄ter q̄d̄ q̄dā dicit̄ h̄ hyp̄bolice dicit̄ eē
 fz timeo ne p̄bis nosmetip̄os d̄cip̄eres
 h̄ illie ope v̄ltimuz pariamur supplicū
 Nō q̄ extimet̄ h̄ onerosum. P̄les em̄ pe
 naz z p̄cor̄z a p̄bis h̄nt̄ p̄ncipiū. Et em̄
 pua p̄ba m̄k̄ortēs homicidū peperūt.
 z ciuitates itegras euerterāt. Nec puū
 extimes fr̄em tuū vocare stultū: auferēs
 et prudētā z inllectū q̄ hoies sum̄: z
 ab irrōnalt̄o distam̄. Hec ille. Sz p̄:
 qz ch̄is d̄sc̄ip̄los suos stultos vocauit:
 vt p̄z Lu. vl. O stulti z c. Ad h̄ dico q̄
 fm s. Tho. p̄ca oris ex irrōtōe suā ḡuā
 ratē sortunt̄. Dicere igit̄ p̄mellā vel
 opprobriū bono fine: puta ad correctōz
 n̄ ē malū: qm̄ sit cū alijs debet̄ circūstan
 tijs. Sz qm̄ n̄ sit aliq̄ bono fine: sed solū
 ad inferendū p̄rio p̄fussōez vt dānū ali
 q̄d̄ norabile ē mortale. Et sic intelligunt̄
 q̄ dicit̄ h̄. Vñ p̄sid. d̄ sū. bo. dr̄: q̄ rō lo
 q̄ndi q̄dr̄ip̄tra ē. Nā aliq̄s loq̄t̄ bonum
 bñ: vt q̄ recta h̄nt̄ annūciat: aliq̄s ma
 lū male: vt q̄ flagitiū aliq̄d̄ conat̄ suade
 re: aliq̄s bonū male: q̄. i. aliq̄d̄ bonū p̄

dicat arrogāt̄: z aliq̄s malū bñ: vt quē
 aliq̄d̄ viciū narrādo d̄restat. Et sic ch̄is
 malū. i. p̄bū opprobriōsū dixit bñ. i. ad
 correctōez: z sic ēt fm s. Tho. z alios li
 cer habētib; p̄uidētā familie dicere op
 probria dūmō fiat p̄ncipalr̄ bono fine
 z cū maḡ moderamie: lz aliq̄l̄ surrepat
 ira. Sz tñ fr̄eq̄nt̄ delinquūt q̄ cū oppo
 b̄ijs corrīgūt: vt exp̄icta docz: qz ira q̄
 deberet rōne duct̄: fr̄eq̄nt̄ ducit rōnem
 Quārū ad t̄tū rāḡit̄ admonitio quā
 ch̄is ex dicit̄ corollarie iferr̄: cū dr̄ (Si
 q̄ offers) si em̄ vt Aug. ait. irasci fr̄i n̄ ē
 fas/ aut dicere racha/ aut farue: multo
 m̄n̄ anio tenere aliq̄d̄ vt i odū indiḡ
 n̄o p̄uertat̄. Hec ille. T̄o subdit̄ (Si q̄
 offers munus tuū). i. sacrificiū vt oē q̄
 dō offeret̄ siue declina/ siue ozo vt dr̄ Au
 gu. (ad altare) vt imoles deo p̄ te vel p̄
 aliū: pura sacerdotē. Per q̄d̄ altare etiā
 ip̄a fides itelligit̄ q̄ dō aliq̄ offerim̄ (et
 ibi recordat̄ fuer̄: qz frater tū) h̄z ali
 q̄d̄ aduer. re) Sc̄dm̄ aut̄ Aug. Hiero.
 z Lyr̄t̄. ille q̄ ē lesus h̄z aliq̄d̄ aduersus
 aliū. iō ire ad aliū nō tenet̄: fz cōuerso
 vt hic dr̄: sed tñ habet̄ d̄m̄it̄tere z parē
 cere offensam. Si tñ lesus p̄us rogauit
 rit̄ Chryz. magnā habebit̄ mercede/ Re
 linq̄ ibi mun̄ tuū ante altare/ z vade p̄
 us recōcillat̄ fr̄i tuo) Glade inq̄ gressu
 corp̄is si cōmode potes: sin aut̄ non po
 tes qz forte est vltra mare: vade fz Au
 gu. saltē gressu mentis: itur̄ gressu cor̄
 por̄ t̄pe oportuno (Et tūc ve. off. mun̄
 tuū) z dō acceptū erit. Chryz. sup̄ Mat.
 Ecce de a discordantib; nō vult acc̄tpe
 sacrificiū. Hinc p̄pendite q̄ntum sit
 malū discordie: p̄pter q̄d̄ et illud abijct̄
 p̄ q̄d̄ culpa relaxat̄. Glide aut̄ misericōdiaz
 d̄ci quōd̄ hominū v̄tilitates aspexit am̄
 plius q̄ suos honores. Plus em̄ v̄lligit̄
 p̄cordiā fidelit̄ q̄ munera. Quādiū ei
 fideles homines aliquā dissensionē ha
 buerit: mun̄ eoz n̄ suscipit̄ oratio non
 exauditur. Nemo em̄ inter duos inimic̄
 cos potest esse fidelis amicus ambozū.
 Ideo z de non vult esse amicus fidelis
 um. q̄diū inter se fuerint inimic̄. Et
 nos ergo fidem domini non seruam̄ si
 inimicos et̄ v̄lligimus: z amicos odit̄

Dñica. vii. post Trinita.

mus. Qualls autē p̄cessit offensa: talis debz seq̄ recōciliatio. Si cogitatu offendi: cogitatu recōciliare. Si p̄bis offendi: p̄bis recōciliare. Si op̄ibz offendi: op̄ibz reconciliare. Quine em̄ p̄ctm̄ q̄ mō cōmittit: eo mō z p̄nia de eo agat.

717
Dicitur sciendū est: q̄ (Deo ille. fm̄ sc̄pturas z sc̄rōs q̄druplex est mun⁹ qd̄ deo offerre nos decet z opz: z nulluz eoz sine p̄m̄i charitate ḡnum est deo. Pr̄mū est mun⁹ a manu: qd̄ in egyptu largitōe cōstitit. Sc̄dm̄ est ab obsequio: q̄. s. corū eoz p̄m̄ in dei s̄uitio mancipamus. Tertū est mun⁹ ab ore: qd̄ est mun⁹ orōnis dō valde odorifer. Quar tū est a corde: qd̄ est mun⁹ amoris: sine q̄ nullū aliud mun⁹ acceptū est. In p̄lmo autē munere altare est cor nostrū sup̄ per quo egyptum imolamus. qm̄ fit cum hilaritate: cum cōpassione: cū recta intentione. z fr̄es sunt angeli q̄s offendimus nō assentēdo inspiratiōibz eoz. z reconciliam⁹: cū eisdē assentim⁹. z tūc elemosinas n̄as deferūt ante deum. Dicit autē fr̄es n̄r: qz eundē habēt p̄zem: z ad eandē imaginē sunt facti: z ad eandē hereditatē vocati. In sc̄do autē altari est fides q̄ hac v̄tra p̄pter allā p̄dere nō timemus. Frat̄ p̄o noster est sp̄s n̄r quē offendim⁹: cū ei sensualitatē p̄ponim⁹ z recōciliam⁹: qm̄ postponim⁹. In t̄tō p̄o altari est ch̄s: sup̄ q̄ offerim⁹ orōnes d̄cētes. p̄ ch̄m zc. qz fuit altare terrenū rōe carnis mortalitatis. z creū rōne aie int̄cte z aureū rōne det̄ct̄ p̄ctose. De his em̄ tribz altaribz legim⁹ in sc̄ptur̄. vt Ero. xx. iij. Reg. xvj. z Apoc. viij. Frat̄ n̄r est ip̄emet quē offendim⁹ p̄ctō: z p̄fessio ne p̄a recōciliamus. In q̄rto autē altari ē altitudo trinitatis. de q̄ Ero. xxvj. Nō ascendes ad altare meuz per ḡdus. In trinitate em̄ nō sunt ḡdus: sed om̄ia eq̄lla. Frat̄ autē noster est q̄libet ch̄talanus quē recōciliare debem⁹. als̄ etiam ip̄a siqua esset vel dilectio non esset: sufficiens ad salutē: quia nō est vera. Joā. iij. S̄is dixerit qm̄ diligo deū: z fratrem suum odit: mendax est.

Dñica. viij. Tex. euāg. Mar. viij

Quoniam turba multa esset cum iesu nec habent quod manducarent: conuocatis discipulis: ait illis. Miseror sup̄ turbā: qz ecce iā triduo sustinet me: nec habent quod manducet. Et dimisero eos ieiunos in domū suā: deficiēt in viā. Quidā em̄ ex eis deloge venerūt. Et responderūt ei discipuli sui. Vnde istos possit quōs saturare paubz in solitudine? Et interrogauit eos. Quorū panes habētis? Qui dixerūt. Septē. Et p̄cepit turbe discubere sup̄ terrā. Et accipiēs septem panes gras agēs: fregit z dabat discipulis suis vt apponerent: z apposuerūt turbe. Et habebāt piliclos paucos: z ip̄os bñdixit z iussit apponi. Et manducauerūt z saturati sūt. Et sustulerūt quōs supauerat de fragmentis septē sportas. Erāt autē qui manducauerāt quasi quattuor milia: et dimisit eos.

Quoniam turba multa esset cum iesu zc. Mar. viij. In p̄nt̄ euāg. tangūt tria p̄ct̄a q̄ sunt. Necessitas: int̄matio: z impossibilitatis expositio: z diuinitatis op̄atio.

Quantū ad p̄mū ch̄s exponit turbe necessitatē. Pro q̄ sciendū q̄ bis ch̄s circa panes m̄tracta fec. sel. s̄pe pasca qm̄ ex v. panibz satiāuit q̄li. v. milia hoim. vt b̄s do. viij. post festū trini. Sc̄do post pente. fm̄ magi. hist. z de h̄ in p̄nt̄ euāg. agit. D̄r ḡ (Lū tur. mul. eet cū iesu). s. i. defro (nec ha. qd̄ māduca.) Sic em̄ de Ch̄y. detulerāt qdā allq̄ cibaria secū: s̄ p̄mo z sc̄do die p̄sumpserūt illa. steterūt autē z fela die cū ch̄s attraxit dulce dīne vult⁹ z mox z doctrine ei⁹ z miraculoz gl̄a. Sic ei. d̄r b. Mar. tē sanauit multos cecos muros z claudos (conuocatis

D iij